

Arrest

nr. 298 763 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat M. LYS, in het bijzijn van de voogd en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 oktober 2021 als niet-begeleide minderjarige, diende op 7 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 juli 2021 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Italië (Eurodac).

1.3. Op 4 januari 2022 wees de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.4. Op 14 april 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 april 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 07/10/2021
Overdracht CGVS: 28/03/2022

Je werd op 17 februari 2023 van 09:05 uur tot 12:38 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Je voogd Monique MASENS BALABAL LOLO was aanwezig gedurende het volledige onderhoud. Je advocaat meester Heyvaert loco meester Lys was aanwezig van 09:11 uur tot het einde van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Je bent Pashtoun van etnische afkomst en soennitische moslim. Je bent in België met de geboortedatum [...] mei 2006 geregistreerd, jijzelf verklaarde geboren te zijn op [...] april 2006 en op de vertaling van je taskara staat vermeld dat je geboren bent op [...] maart 2006. Je bent afkomstig van het dorp Qardaka in het district Doshi in de provincie Baghlan. Je ging samen met je oudere broer K. naar school, je volgde les aan de madrassa en je hielp je vader met landbouwwerk. Leiders van de taliban kwamen naar je school. Ze zeiden dat de leerlingen slecht bezig waren en moedigden jullie aan om de taliban te helpen. Ze zeiden dat jullie naar de madrassa moesten gaan. Op de madrassa predikten ze dat jullie land ingenomen was door ongelovigen en dat het de plicht was om tegen buitenlanders te vechten en zoveel mogelijk ongelovigen te vermoorden. Jij en je broer vertelden aan jullie ouders wat de taliban gezegd hadden. Ze raadden jullie aan rustig te blijven en zeiden dat de taliban misschien zouden stoppen ermee. Het gebeurde echter twee tot drie keer. De derde of vierde keer dat de taliban naar je school kwamen hadden ze de school omsingeld. De talibanleiders gingen langs in elke klas en verzamelden 50 tot 60 studenten, waaronder jij en je broer. De taliban brachten jullie naar de regio Tapurak. Jullie verbleven daar in openingen in de bergen. Er lag gereedschap om aanslagen mee te plegen. Jullie kregen er gedurende één tot anderhalve week opleiding. Wanneer de taliban het gevoel hadden dat iemand goed geleerd had zetten ze die persoon in een aparte groep. Zulke personen werden dan naar een andere plaats gestuurd om een aanslag te plegen. De taliban waren van plan jullie ook naar ergens te sturen, daarom zei je broer dat hij zou proberen weglopen samen met jou. 's Nachts merkten jullie dat de bewaker aan de hoofdingang in slaap aan het vallen was. Je broer nam de kalasjnikov van de bewaker en sloeg hem bewusteloos. Dan liep hij samen met jou weg. 's Ochtends vroeg kwamen jullie aan bij jullie huis. Jullie vertelden alles aan jullie ouders. Je vader zei dat het gevaarlijk was en bracht jullie naar de stal. De tweede dag daarna kwamen de taliban naar jullie huis. Ze doorzochten jullie huis, maar ze keken enkel even in de stal en vonden jullie niet. Jullie ouders besloten jullie naar elders te sturen. Je vader bracht jullie naar kennissen. Jij en je broer verbleven vijf tot zes dagen bij die kennissen, maar ze vreesden problemen te krijgen door jullie. Je vader overlegde met je oom, waarna jullie vertrek uit Afghanistan geregeld werd met een smokkelaar. Je ouders en je andere broer werden intussen geslagen door de taliban. In het grensgebied tussen Iran en Turkije geraakten jij en je broer K. van elkaar gescheiden. Je hebt tot op heden geen nieuws over hem. Je zette je illegale reis verder en kwam na een reis van zeven maanden aan in België op 5 oktober 2021. Je deed een verzoek om internationale bescherming op 7 oktober 2021.

Je vader vroeg aan je oom om documenten per post te versturen naar jou vanuit de stad Puli Khumri. Je oom werd aan een controlepost onderweg gecontroleerd. De taliban vonden alle documenten en arresteerden je oom. Enkele dagen later werd hij dood gestenigd. Dit gebeurde twee tot drie maanden voor je persoonlijk onderhoud.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban. De bewaker die je broer geslagen had is een talib van jouw dorp. Hij en zijn familieleden vallen jouw familie lastig en slaan hen. Voorts haal je aan dat je een vriendinnetje hebt in België en dat je in Afghanistan daarvoor vermoord kan worden. Mensen in Afghanistan zouden je ook beschouwen als een ongelovige omwille van je verblijf in Europa.

Ter ondersteuning van je verzoek om internationale bescherming legde je kopieën van de volgende documenten neer: een vertaling van je taskara (Afghaans identiteitsdocument), de taskara van je vader, foto's van je school, je schoolrapport, vier foto's van je overleden oom en een dreigbrief van de taliban. Je legde tevens volgende Belgische documenten neer: je arbeidscontracten, loonfiches, een opleidingsattest van het opvangcentrum en een schoolattest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van de door jou ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat jou niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban. Omwille van onderstaande redenen slaag je er echter niet in je terugkeervrees aannemelijk te maken.

Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Gedwongen rekrutering komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken.

Je zei weliswaar dat de taliban enkele keren kwamen prediken op school en op de madrassa, maar de rest van je verklaringen stemt geenszins overeen met bovenvermelde objectieve informatie. Zo zouden de taliban op een dag de school omcirkeld hebben en dan 50 tot 60 leerlingen uitgekozen en meegenomen hebben, waaronder jij en je broer (CGVS, p. 8-9). Deze leerlingen zouden ze opgeleid hebben om aanslagen te plegen en na zeer korte tijd, met name één tot anderhalve week, zouden een aantal jongeren al weggestuurd zijn om aanslagen te plegen (CGVS, p. 9). Je verklaarde dat alom geweten was dat de taliban leerlingen hadden meegenomen, maar dat mensen in het dorp niets konden doen om hun kinderen terug te krijgen. Zo zouden de mullah en stamleider tegen je ouders gezegd hebben dat ze niets konden

doen behalve afwachten (CGVS, p. 13). De ouderen en de malek (dorpshoofd) zouden uit vrees voor hun eigen leven niets gedaan hebben toen bleek dat veel jongens meegenomen waren (CGVS, p. 14). Het CGVS acht het echter geenszins aannemelijk dat de taliban plots zo'n grote groep jongeren zouden rekruteren en opleiden om aanslagen te plegen zonder enig overleg met hun families en/of stamouderen, zo zouden ze immers de lokale bevolking tegen zich in het harnas jagen, zeker gezien ze eerder nooit jongens uit de school of madrassa hadden meegenomen (CGVS, p. 14). Bovendien verklaarde je dat er in je dorp of regio ook mensen waren die vrijwillig voor de taliban werkten of aanslagen pleegden, wat het des te minder aannemelijk maakt dat de taliban een dergelijke grote groep jongeren onder dwang zouden rekruteren (CGVS, p. 15).

Het is voorts weinig aannemelijk dat de taliban jongeren na slechts één of anderhalve week opleiding wegstuurden om aanslagen te plegen, laat staan dat ze hen zo snel op strategische plaatsen zoals het politiehoofdkwartier aanslagen zouden laten plegen (CGVS, p. 9). Het is geenszins plausibel dat de taliban deze jongeren, die onder dwang meegenomen waren en slechts zeer korte tijd opgeleid waren, zo'n belangrijke taak zouden toevertrouwen. Gevraagd waarom de taliban het plegen van (zelfmoord)aanslagen zouden toevertrouwen aan jongens die maar een korte opleiding hadden gekregen, zei je dat ze plattelandsmensen zijn die alles geloven en gewoon ja zeggen, zeker als het over religie en het leven na de dood gaat, en dat ze jonge mensen zijn die alles geloven (CGVS, p. 15). Dit overtuigt geenszins, want zowel jijzelf als je broer geloofden de mooie beloftes van de taliban niet. Zo was jij bang om te sterven bij een aanslag en wou je helemaal geen aanslag plegen (CGVS, p. 15). Ook je broer wou niet weggestuurd worden om een aanslag te plegen omdat zowel hij als andere mensen dan zouden sterven (CGVS, p. 10). Als jij en je broer niet zomaar ja knikten en alles geloofden, ondanks je verklaring dat jullie video's te zien kregen van Amerikanen die vrouwen hadden verkracht en gedood, dat jullie geprezen werden door een hoog opgeleide talib en een drankje met een wit poeder te drinken kregen (CGVS, p. 9), kan verondersteld worden dat dit voor heel wat andere jongeren die meegenomen waren ook het geval was, zeker gezien jullie allemaal geschoold waren. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat de jongeren zomaar zouden instemmen met de opdrachten van de taliban of op zo'n korte tijd voldoende geïndoctrineerd zouden geraken om hen een dergelijke opdracht toe te vertrouwen.

Ook je beschrijving van de bewaking en jullie ontsnapping overtuigt niet. Overdag waren er een vijftiental talibs op die plek, maar 's nachts waren enkel de bewakers aanwezig, zo zei je (CGVS, p. 12). Je verklaarde dat jullie maar door één persoon werden bewaakt (CGVS, p. 10). Er waren ook bewakers op andere bergtoppen, maar die zaten er niet om jullie in de gaten te houden, enkel die ene bewaker aan de hoofdingang hield jullie in het oog (CGVS, p. 12). Dat zo'n grote groep ontvoerde jongens maar bewaakt werd door één persoon, die dan ook nog eens indommelde, is opmerkelijk. Het CGVS acht het weinig aannemelijk dat de taliban een dergelijk risico zouden nemen, zo zouden jongens immers makkelijk kunnen ontsnappen. Je bewering dat jij en je broer eenvoudigweg konden ontsnappen door de ene bewaker op het hoofd te slaan met zijn kalasjnikov en weg te rennen tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas dan ook aan (CGVS, p. 10). Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan jouw jonge leeftijd echter je weinig aannemelijke beschrijving niet vergoelijken.

Je verklaarde voorts dat de taliban na jullie ontsnapping naar jullie huis kwamen op zoek naar jullie (CGVS, p. 10). Dat de taliban enerzijds grondig jullie huis doorzochten door in de kasten en tussen de matrassen en kleden te kijken, maar anderzijds enkel een vluchtige blik wierpen in de stal die op slechts 30 tot 40 meter van jullie huis ligt en daar zelf geen voet binnenzetten, is bevreemdend (CGVS, p. 13). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat jij en je broer jullie op die wijze verborgen in de stal en onopgemerkt de zoektocht van de taliban doorstonden.

De vaststelling dat je geen weet hebt van het lot van de andere jongens die samen met jullie meegenomen werden door de taliban tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder aan (CGVS, p. 14). Je familie, die nog in je dorp woont, durft geen informatie te verzamelen hierover en vermijdt contacten met andere mensen, bovendien waren de jongens van verschillende regio's en verschillende huizen, zo zei je. Dit zijn weinig overtuigende verklaringen voor je onwetendheid. Aan je bewering dat de jongens van verschillende regio's zijn kan geen geloof gehecht worden, je verklaarde immers dat de school in je eigen dorp op slechts 60 tot 70 meter van je huis gelegen is, waardoor ongetwijfeld een groot deel van de leerlingen lokale inwoners waren (CGVS, p. 5). Als er effectief zo'n grote groep jongens werd meegenomen uit de school kan bovendien verwacht worden dat hierover gepraat werd in het dorp. Zelfs als je familie contacten met derden beperkt en niet actief informatie verzamelt, kan aangenomen worden dat ze toch nog enig contact hebben met dorpsgenoten gezien ze in het dorp bleven wonen, en dat ze zo toch enige informatie opvingen over andere ontvoerde jongens.

Je verklaarde tweemaal dat er behalve je problemen met de taliban omwille van je rekrutering en ontsnapping geen andere redenen waren waarom je niet wil terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 11, 18). Op het einde van het onderhoud legde je nog een aantal documenten met betrekking tot je studentenjob en je opleiding op school en in het opvangcentrum neer (CGVS, p. 18). Je verklaarde dat je met die documenten alle positieve dingen die je in België gedaan hebt wilt aantonen (CGVS, p. 18). Je advocaat verklaarde dat deze elementen wijzen op verwestering en dat hierdoor een beschermingsnood bestaat (CGVS, p. 19). Het CGVS bevroeg jou hierna verder over deze elementen (CGVS, p. 19-21). Uit je verklaringen en het neergelegde schoolattest blijkt dat je tot het moment van het onderhoud in een DASPA (Dispositif d'Accueil et de Scolarisation des Elèves PrimoArrivants et Assimilés) klas les volgde samen met andere anderstaligen, zoals Afghanen, Arabieren en Oekraïners. Je bent bevriend met personen van verschillende nationaliteiten, met name Afghanen, Iraniërs, Afrikanen en een Portugees, waaruit blijkt dat je nog steeds contacten hebt met Afghanen. Voorts heb je sinds twee of drie maanden een vriendinnetje genaamd A., met wie je in Moeskroen naar het park gaat of iets drinkt (CGVS, p. 20). Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vermoord te worden omdat het daar strikt verboden is met een meisje te praten, hand in hand te lopen of te knuffelen (CGVS, p. 20). Uit je verklaringen blijkt echter dat niemand in Afghanistan op de hoogte is dat jij hier een vriendin hebt (CGVS, p. 19-20). Je vreest dat ze het later te weten zullen komen wanneer jij met haar trouwt, maar deze vrees is louter hypothetisch, je bent immers nog maar enkele maanden samen met je vriendinnetje en je hebt geen concrete trouwplannen (CGVS, p. 20). Je verklaarde voorts dat je sinds zes maanden voor het onderhoud een studentenjob doet in een restaurant waar verschillende soorten gerechten geserveerd worden, waaronder varkensvlees (CGVS, p. 2). Je werkt er als ober en in de keuken (CGVS, p. 2). Je weet niet van welk land je werkgever M.A.M.R. afkomstig is (CGVS, p. 21). Het feit dat jij in België soms in een restaurant werkt en daar mogelijk in aanraking komt met varkensvlees en dat je in België naar school gaat volstaat echter niet om aan te tonen dat jij verwesterd zou zijn of als dusdanig zal worden gepercipieerd in Afghanistan of niet meer in staat zou zijn je aan het waardenpatroon en culturele normen in jouw land van herkomst te houden. Je verklaarde dat het enorm moeilijk zou zijn voor jou om je opnieuw aan te passen aan de gewoontes en regels in Afghanistan (CGVS, p. 21). Zo zou je geen keuze hebben om je eigen kapsel te kiezen en jeans te dragen, zou je je vriendin moeten achterlaten en is het daar strikt verboden om met meisjes te praten (CGVS, p. 21). Je verklaarde voorts dat mensen in Afghanistan verplicht worden om vijf keer per dag te bidden, terwijl je hier enkel bidt wanneer je er zin in hebt, en dat ze je standaard als een ongelovige zullen beschouwen omdat je in Europa verbleven hebt (CGVS, p. 21). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat het dragen van jeans, je haarsnit, je contact met je vriendin en enkel bidden wanneer je er zin in hebt deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Hoewel je verklaarde dat je niet wil verplicht worden vijf keer per dag te bidden, slaag je er niet in aannemelijk te maken dat dit gebaseerd is op een religieuze of politieke overtuiging en dat dit bijzonder belangrijk is voor jou om je (religieuze) identiteit of morele integriteit te behouden. Je bent immers nog steeds moslim; je verklaarde weliswaar dat je in België niet het gebed doet zoals in Afghanistan, maar uit je verklaringen blijkt dat dit louter is omdat je bezig bent met andere dingen in je vrije tijd (CGVS, p. 6). Je hebt niets tegen de islam, maar je bidt enkel wanneer je er zin in hebt (CGVS, p. 21). Uit je verklaringen blijken voorts geen concrete aanwijzingen dat je als ongelovige beschouwd zou worden bij terugkeer. De door jou voorgelegde documenten kunnen deze beoordeling niet ombuigen. Het schoolattest toont louter aan dat je in het schooljaar 2022-2023 ingeschreven bent als leerling in DASPA aan het atheneum in Moeskroen. Het attest "Emergency room & floor sweeping crew member" toont slechts aan dat je een Fedasil opleiding hebt gevolgd met betrekking tot de evacuatie van het opvangcentrum. Je arbeidscontracten en loonfiches tonen louter aan dat je sinds oktober 2022 een studentenjob uitoefent. Deze elementen worden niet in twijfel getrokken door het CGVS, maar wijzen niet op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Je bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voor een verdere beoordeling van dit element verwijst het CGVS naar de desbetreffende paragrafen verder in deze beslissing.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Je Belgische documenten werden reeds besproken (zie supra). De documenten die je voorlegt, hebben enkel

bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij jou niet het geval is. In casu betreffen je Afghaanse documenten kopieën, die omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. De vertaling van jouw taskara en de taskara van je vader hebben enkel betrekking op jullie identiteit. Hoewel je verklaarde een foto van je originele taskara te bezitten en deze via je voogd of advocaat te zullen bezorgen aan het CGVS, heeft het CGVS deze tot op heden niet ontvangen (CGVS, p. 16). Uit de voorgelegde vertaling van je taskara blijkt voorts dat de taskara afgeleverd werd op 17 april 2021. Dit is opmerkelijk gezien je naar eigen zeggen ongeveer zeven maanden voor je aankomst in België op 5 oktober 2021 Afghanistan verliet (CGVS, p. 17). Dat je net rond de periode van je vertrek je taskara bekwam is opvallend en doet vermoeden dat je de nodige documenten regelde voor je vertrek, wat erop zou wijzen dat je vertrek gepland was. Je schoolrapport heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot je asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de foto's van je school. Hoewel je deze foto's neerlegt ter staving van het feit dat de taliban twee maanden na je vertrek de school beschadigden, dient opgemerkt te worden dat je deze bewering niet kan staven door middel van de foto's (CGVS, p. 16). Op de foto's is immers slechts een beschadigd gebouw te zien, maar er kan niet objectief vastgesteld worden dat dit gebouw jouw school betreft, noch in welke omstandigheden het beschadigd werd. Over de neergelegde brief verklaarde je dat het een dreigbrief is waarin jullie gevraagd werden om jullie aan te melden (CGVS, p. 4, 16). Uit de vertaling van de brief (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat in de brief gevraagd wordt om dringend jou en je broer K. te arresteren en te overhandigen aan de rechtbank. Daaruit blijkt dat het geen dreigbrief is, in tegenstelling tot jouw verklaringen. Uit de vertaling blijkt dat de brief niet aan jou of je familie gericht is, waardoor onduidelijk is hoe jij deze brief bekwam. Met betrekking tot de foto's van je overleden oom dient opgemerkt te worden dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Zo kan niet objectief vastgesteld worden dat de afgebeelde persoon jouw oom is en bieden de foto's geen enkele indicatie over de omstandigheden waarin deze persoon om het leven kwam. Over het geheel van Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Aldus heb je niet aannemelijk gemaakt dat je relaas en je beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg kan je je evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat je in geval van een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld

geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard

zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in

Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf,

publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen aannemelijke, concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (zie supra). Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen aannemelijke, concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen (zie supra). Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke (zie supra).

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 14- of 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (je kwam immers aan in België op 5 oktober 2021 na een reis van zeven maanden, waaruit volgt dat je volgens je geboortedatum waarmee je in België geregistreerd bent ruim 14 jaar oud was bij vertrek uit Afghanistan en volgens de geboortedatum op je taskara ongeveer 15 jaar oud), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je tot de vijfde klas naar school ging in Afghanistan, dat je af en toe les

volgde aan de madrassa en dat je maandelijks contact hebt met je familie in Afghanistan (CGVS, p. 5, 6). Voorts blijkt uit info op je Facebookprofielen dat je Facebookvrienden bijna uitsluitend Afghanen zijn, dit op basis van hun namen (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Je verklaring dat veel van hen geen echte vrienden zijn en dat je ze gewoon toevoegde als vriend omdat ze iets leuks deelden, staaf je niet (CGVS, p. 21). Zelfs als dit effectief het geval zou zijn, blijkt uit het feit dat je aantal Facebookvrienden recent, met name tussen 14 februari 2023 en 3 april 2023, toenam van 84 tot 128 dat je tot op heden op social media actief ben in Afgaanse kringen.

Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van het Antifolterverdrag;
- Artikelen 6 en 7 van het BUPO-verdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 3 en 4, van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst vooreerst op het voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare landeninformatie, waardoor onmogelijk een volledige, objectieve, zorgvuldige en grondige inschatting gemaakt kan worden van de huidige situatie in Afghanistan. Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie met inbegrip van bronnen zoals UNHCR, Nansen en EUAA. Verzoeker betoogt dat in voorliggend geval het voordeel van de twijfel moet worden toegepast.

Verder volhardt verzoeker in de door hem afgelegde verklaringen en is hij van mening dat de commissaris-generaal een al te subjectieve beoordeling heeft gemaakt en de elementen waarover onduidelijkheid bestond eenzijdig een negatieve interpretatie heeft gegeven. Er zijn onbetwiste elementen aanwezig die nopen tot de gegrondheid van verzoekers vrees. Verzoeker betoogt als volgt:

“In casu zijn dergelijke onbetwiste elementen aanwezig. Verwerende partij erkent immers nadrukkelijk dat verzoeker minderjarig was zowel op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek en zijn effectieve vertrek, als tijdens zijn vlucht naar België en op het moment van de eerder afgelegde verklaringen en de bestreden beslissing, maar heeft vervolgens niet afdoende rekening gehouden met de impact van deze minderjarigheid op zowel zijn ervaringen zelf als de herinnering en de reproductie ervan. Verzoeker was slechts 14 jaar toen hij Afghanistan verliet en is inmiddels nog steeds maar 17 jaar oude.

Verzoekers leeftijd in combinatie met de impact op een minderjarige van het lange traject van Afghanistan naar België, zowel als de machtsovername van de Taliban in Afghanistan die zich net voor zijn aankomst in België afspeelde, kunnen een afdoende verklaring bieden voor o.m. eventuele tegenstrijdigheden, en onduidelikheden in zijn verklaringen. Verwerende partij beweert dan wel rekening te hebben gehouden met verzoekers “jeugdige leeftijd en maturiteit”, maar verzaakt er vervolgens aan om aan deze onbetwistbare elementen het vereiste gewicht te verlenen bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid en schendt daarmee de op haar rustende gedeelde bewijslast, onderzoeksplicht en motiveringsplicht.

Daarnaast betwist verwerende partij evenmin verzoekers identiteit en afkomst uit de provincie Baghlan.

Ten tweede, dient bij een wetsconform en beschermingsgericht geloofwaardigheidsonderzoek bij kinderen een de ruime toepassing van het voordeel van de twijfel toegepast te worden, zoals UNHCR verduidelijkt in haar Richtlijnen betreffende de beoordeling van de vluchtelingenstatus bij kinderen:”

[citaat UNHCR]

“In tegenstelling tot wat verwerende partij in de betwiste beslissing beweert, werd er bij beoordeling van de verklaringen van verzoeker onvoldoende rekening gehouden met zijn jeugdige leeftijd en gebrek aan maturiteit op het moment van de gebeurtenissen, zijn vertrek en het onderhoud bij verwerende partij. Daardoor werd niet op afdoende wijze aan de bijzondere procedurele noden in het hoger belang van het kind voldaan. Uw Raad verduidelijkt reeds dat het hoger belang van het kind als onderzoeksplicht dient te worden opgevat, die in het specifieke geval van niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan inhoudt dat de beoordeling van hun verzoek “met grote voorzichtigheid moet gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan” (cf. RvV, arrest nr. 282.917 van 5 januari 2023, p. 19). Rekening houdend met de hierboven uiteengezette elementen, dient bijgevolg vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing het hoger belang van het kind zowel als de onderzoeksplicht schendt.

Tot slot volstaat de erg algemene overweging in de bestreden beslissing om de vele voorgelegde stukken als niet relevant terzijde te schuiven op basis van de enkele suggestie dat er corruptie wijdverbreid is in Afghanistan en documenten op illegale kunnen verworven worden, niet om specifieke stukken zonder meer van hun bewijskracht te ontdoen. Verwerende partij schiet ook hiermee ernstig tekort in haar onderzoeksplicht en gedeelde bewijslast. Op verwerende partij rust namelijk een onderzoeksplicht en een gedeelde bewijslast inzake ‘de vaststelling van feiten en omstandigheden’ (cf. HvJ, C-277/11, arrest MM, 22 november 2012, §66; RvV, arrest nr. 282719, 5 januari 2023, p. 18). Aangezien verwerende partij (financiële) middelen en (wetenschappelijke onderzoeks)mogelijkheden ter beschikking staan om dergelijke hypothese te toetsen en in concreto na te gaan of de voorgelegde foto’s al dan niet vervalst of in scène gezet zijn. Ook op dat punt schendt verwerende partij haar bewijslast, onderzoeks- en motiveringsplicht.

Deze vaststellingen volstaan om de geloofwaardigheidsanalyse van verwerende partij als onafdoende ter zijde te schuiven en het is op zich dan ook verder niet noodzakelijk de aangehaalde overwegingen van verwerende partij m.b.t. de geloofwaardigheid verder te betwisten om de gegrondheid van de vrees of het reëel risico te kunnen onderzoeken.

Dit alles in overweging nemend, meent verzoeker dan ook dat verwerende partij ernstig tekortgeschoten is in haar onderzoeks- en motiveringsplicht en de lat onredelijk hoog heeft gelegd met betrekking tot de bewijslast. Verwerende partij heeft het onderzoek niet conform artikel 48/6 §5 Vreemdelingenwet gevoerd.”

Verzoeker verduidelijkt verder het begrip ‘verwestering’ aan de hand van rechtspraak van de Raad en verwijst ook naar onderzoek waaruit blijkt dat persoonlijkheidsontwikkeling plaatsvindt tijdens de adolescentie. Verzoeker benadrukt dat de beoordeling met betrekking tot verwestering behoort tot de onderzoeksplicht van de commissaris-generaal en stelt dat er geen in concreto onderzoek heeft plaatsgevonden.

Inzake zijn individuele verwestering, betoogt verzoeker als volgt:

“Verwerende partij laat echter na dit op correcte wijze en in concreto te onderzoeken en beweert zondermeer dat verzoeker niet “dermate verwesterd” is dat hij zich “niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken”.

Deze bewering is gratis (of 'bloot') voor zover ze ingaat tegen de overwegingen die verwerende partij zelf in de bestreden beslissing maakt. Daaruit blijkt immers minstens dat verzoeker zich absoluut niet wil aanpassen aan het de intussen sterk gewijzigde Afghaanse maatschappelijke werkelijkheid, waar verzoeker bovendien geen enkele recente ervaring meer mee heeft en die diametraal staat op de waarden waarop de Belgische maatschappij gebaseerd is. Daarnaast geeft verwerende partij ook niet op afdoende wijze aan waarop ze zich baseert om te stellen dat verzoeker effectief in staat zal zijn om zich opnieuw aan te passen aan de huidige Afghaanse samenleving. Ze onderzoekt op geen enkele concrete manier het gewijzigde denken maatschappijbeeld van verzoeker, zijn gevoelens, ideeën, opvattingen, overtuigingen en hoe die beïnvloed zijn door zijn verblijf als minderjarige in België gedurende meerdere jaren tijdens zijn vormende jaren.

De bestreden beslissing somt verzoekers uitgebreide verklaringen en voorgelegde bewijsstukken aangaande zijn verwestering weliswaar op, maar beweert vervolgens, zonder daarvoor enig argument aan te dragen dat die 'levensstijl' "geen uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging". Verwerende partij gaat daarmee in tegen de rechtspraak van uw Raad; in het arrest van 13 januari 2023 (nr. 283.128), verduidelijkt uw Raad immers, zoals hoger uiteengezet, dat verwestering ook om onbewust gedragswijzigingen en eigengemaakte kenmerken kan gaan, door blootstelling aan de Belgische samenleving. Verwerende partij heeft m.a.w. geen wettelijke basis om te verwachten dat verzoeker een doordachte en heldere theoretische uiteenzetting van zijn politieke of religieuze overtuigingen of filosofie uit de doeken kan doen, en miskent bijgevolg de principerechtspraak van uw Raad.

De tegenwerpingen van verwerende partij dat verzoeker niet aangetoond heeft dat zijn levensstijl "deel uitmaakt of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet verwacht mag worden dat je dit opgeeft" is bovendien irrelevant voor de beoordeling van verzoekers beschermingsnaden in geval van zgn. toegeschreven verwestering. In de hoger aangehaalde rechtspraak bepaalde uw Raad immers dat het "niet ondenkbaar is dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen, toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht" (RvV nrs. 278.701 en 278.699 van 13 oktober 2022, nr. 282.719 van 5 januari 2023).

Wat de individuele beoordeling betreft, stelt verwerende partij louter dat verzoeker geen aannemelijke concrete elementen aangebracht heeft waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou moeten vrezen en dat uit zijn verklaringen "geen concrete aanwijzingen blijken dat je als ongelovige beschouwd zou worden bij terugkeer". Van verzoeker kan evenwel niet verwacht kan worden dat hij dit zelf had moeten inroepen en aantonen, gelet o.m. op de gewijzigde context en de omstandigheden in Afghanistan en de op verwerende partij rustende verplichting om in haar onderzoek cf. artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet met alle relevante feiten en elementen rekening te houden. Het onderzoek van de vluchtelingenstatus richt zich bovendien op de eerste plaats op een prospectieve beoordeling van de vervolgingsvrees, eerder dan op het verleden. Ook was verwerende partij op het moment van de bestreden beslissing al op de hoogte van de recente rechtspraak van uw Raad van 12 en 13 oktober 2022, waardoor het op behoorlijke wijze de risico's op vervolging of het lijden van ernstige schade tegen deze achtergrond had moeten onderzoeken, quod non in casu. Verwerende partij verzaakt daarentegen aan haar onderzoeks- en motiveringsplicht waar ze zich ervan afmaakt met de stelling dat verzoeker zelf onvoldoende concrete elementen aanhaalt, en geen specifiek profiel heeft dat door de Taliban in geval van terugkeer geïmagineerd zou worden.

Zoals verwerende partij zelf omstandig aangeeft in de bestreden beslissing heeft verzoeker wel degelijk zelf meerdere concrete elementen aangehaald tijdens het gehoor. Zoals de bestreden beslissing immers zelf aangeeft, heeft verzoeker duidelijk uiteengezet dat hij een Belgische vriendin heeft, met alcoholische drank in aanraking komt en zich met personen met ander nationaliteiten onderhoudt. Bovendien blijkt uit de vele stukken dat hij hier naar school gaat, en inmiddels in het reguliere onderwijs geïntegreerd is, en daarenboven sinds meer dan een half jaar in een restaurant waar o.m. varkensvlees bereid wordt. Ook op het vlak van religieuze gebruiken, zoals bidden, is zijn gedrag grondig veranderd. Hij verduidelijkt ook dat zijn levensstijl veranderd is en hij zich lichamelijk en vestimentair volledig anders uitdrukt. (zie CGVS onderhoudsnotities, p. 19-22)

Verzoeker maakt met zijn verklaringen en voorgelegde stukken afdoende duidelijk dat hij afstand neemt van het Afghaanse regime en haar strikte islamitische voorschriften, dat zijn gedrag en overtuigingen ten grondig gewijzigd zijn in België en dat hij zondermeer vreest als "kafir" beschouwd te worden in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verwerende partij kan bezwaarlijk beweren dat verzoeker enkel aan zijn aandraagplicht en bewijslast voldaan zou hebben als hij zelf kan aantonen hoe het concept 'verwestering'

precies op die concrete elementen toepasbaar zou zijn; dat behoort ontegensprekelijk tot de onderzoeks- en motiveringsplicht van verwerende partij zelf.

Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming omwille van een zekere vorm van (toegeschreven) verwestering betreft, zijn er daarenboven duidelijke objectieve risicobepalende elementen in hoofde van verzoeker aanwezig waardoor aangenomen kan worden dat hij niet alleen gepercipieerd zal worden als 'verwesterd' maar ook dat niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan 'het spel' te spelen en zich dus niet meer conform de heersende ultraconservatieve islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen. Ten eerste betwist verwerende partij niet dat verzoeker slechts 14 jaar oud was op het moment dat hij Afghanistan inmiddels meer dan twee jaar geleden verliet, en hij sindsdien reeds langdurig verblijft in België en in Europa en vandaag nog altijd nauwelijks 17 jaar oud is. Zijn lang verblijf buiten Afghanistan, en in België, betekent in ieder geval dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de Taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerminst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid (zie ook infra). Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden. Ten tweede impliceert de erg jonge leeftijd waarop verzoeker hier is toegekomen het lange verblijf van verzoeker in Europa een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens een vormgevende periode in zijn leven.

Verwerende partij had minstens ook moeten overwegen dat de vrijelijke omgang tussen een ongehuwde man en een ongehuwde minderjarige vrouw diametraal ingaat tegen de ultraconservatieve moraal van niet enkel het Talibanregime, maar de Afghaanse samenleving in het algemeen, en die moraal actueel ook de basis van de huidige regelgeving vormt die afgedwongen wordt op een steeds mensonterendere manier (zie o.a. verzoekschrift en infra). Er kan ook vanuit gegaan worden dat verzoekers verwesterde levensstijl breder bekend geraakt is in verzoekers sociale kring, en daardoor ook bij land-, streek- en dorpsgenoten, wat het risico op vervolging of ernstige schade omwille van verzoekers effectieve of gepercipieerde verwestering in geval van terugkeer doet toenemen.

De manier waarop verzoeker zich na aankomst in België ontwikkeld heeft en zich aangepast heeft aan de Belgische manier van samenleven is van doorslaggevend belang bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Dit komt in het geval van verzoeker heel concreet tot uiting in een aantal individuele elementen die wijzen op een vergaande mate van integratie en inburgering en aantonen dat hij gedurende al deze jaren dermate geconfronteerd geweest is met bepaalde 'westerse' normen en waarden dat zijn verblijf in Europa ontegensprekelijk een significante impact heeft gehad op zijn persoonlijke ontwikkeling, zijn gedrag en de vorming van zijn identiteit en morele integriteit.

Dit alles wijst er ontegensprekelijk op dat hij Belgische, westerse waarden en normen geïnternaliseerd heeft. Verzoekers concrete en persoonlijke ontwikkeling in België wordt sterk vormgegeven en beïnvloed door de uiterst jonge leeftijd waarop hij hier is toegekomen en zich verder ontwikkeld heeft, aangepast heeft aan en geïntegreerd is in de Belgische samenleving en blootgesteld geweest is aan en geconfronteerd met Belgische normen en waarden. Op dit moment en op deze leeftijd, kan dan ook redelijkerwijs aangenomen worden dat de manier waarop verzoeker in België verder opgevoed is en zich op persoonlijk vlak ontwikkeld heeft, in geen enkel geval hetzelfde zou geweest zijn als zou hij in Afghanistan opgegroeid en opgevoed geweest zijn gedurende deze vormgevende jaren. Door zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving, is hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd. Zo hieruit al niet noodzakelijk zou blijken dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigengemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan, zoals uw Raad in haar arrest van 5 januari 2023 (nr. 282.719) heeft vastgesteld, minstens redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt. Aangezien niet verwacht kan worden dat hij dit op duurzame wijze zou (kunnen) verbergen in geval van terugkeer, loopt hij het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Gelet op zijn blootstelling aan de Belgische samenleving kan aangenomen worden dat hij zich onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in

Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het Taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd."

Verzoeker licht verder het risico op gepercipieerde op theoretische wijze toe alsook aan de hand van landeninformatie met inbegrip van bronnen zoals Nansen, Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken Danish Immigration Services, UNHCR, Amnesty International, The New Humanitarian, EUAA, Danish Refugee Council, OSAR, ASYLOS, EASO, UK Home Office, alsook verscheidene nieuwsartikels. Verzoeker verwijst ook naar het werk van verschillende onderzoekers.

Voorts stelt verzoeker dat de socio-economische en humanitaire situatie wel degelijk te wijten is aan de taliban als actor. Verzoeker licht toe op theoretische wijze aan de hand van rechtspraak en verwijst tevens naar landeninformatie van IRFC en een nieuwsartikel. Verzoeker meent dat hij gelet op deze reden in aanmerking komt voor een subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie verwijst verzoeker alvast naar Franse rechtspraak en landeninformatie van EUAA en ACLED om er op te wijzen dat er in Baghlan wel degelijk sprake is van willekeurig geweld.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022 (stuk 3).

2.1.3. De commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota van 11 oktober 2023 de volgende landeninformatie ter kennis:

- EUAA COI *"Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- COI Focus *"Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022;
- COI Focus *"Afghanistan. Veiligheidssituatie"* van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023 beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>.

2.1.4. Op 12 oktober 2023 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarin een aanbevelingsbrief van zijn werkgever (stuk 1) en foto's van zijn verblijf en ervaringen in België (stuk 2), ter ondersteuning van zijn argument van een doorgedreven integratie en internalisering van Westerse waarden.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 4 januari 2022, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vervolging daar zijn verklaringen rondom gedwongen rekrutering niet vallen te rijmen met de objectieve informatie daaromtrent (i), het niet aannemelijk is dat verzoeker na een zulke korte periode zou worden ingezet door de taliban (ii), de verklaringen rondom zijn ontsnapping niet kunnen overtuigen (iii), zijn gebrek aan informatie rondom zijn lotgenoten afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid (iv) en de door hem neergelegde documenten geenszins zijn ongeloofwaardige verklaringen kunnen remediëren (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door te verwijzen naar zijn profiel en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker geenszins zijn gedwongen rekrutering aannemelijk maakt:

"Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Gedwongen rekrutering komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken.

Je zei weliswaar dat de taliban enkele keren kwamen prediken op school en op de madrassa, maar de rest van je verklaringen stemt geenszins overeen met bovenvermelde objectieve informatie. Zo zouden de taliban op een dag de school omcirkeld hebben en dan 50 tot 60 leerlingen uitgekozen en meegenomen hebben, waaronder jij en je broer (CGVS, p. 8-9). Deze leerlingen zouden ze opgeleid hebben om aanslagen te plegen en na zeer korte tijd, met name één tot anderhalve week, zouden een aantal jongeren al weggestuurd zijn om aanslagen te plegen (CGVS, p. 9). Je verklaarde dat alom geweten was dat de taliban leerlingen hadden meegenomen, maar dat mensen in het dorp niets konden doen om hun kinderen terug te krijgen. Zo zouden de mullah en stamleider tegen je ouders gezegd hebben dat ze niets konden doen behalve afwachten (CGVS, p. 13). De ouders en de malek (dorpshoofd) zouden uit vrees voor hun eigen leven niets gedaan hebben toen bleek dat veel jongens meegenomen waren (CGVS, p. 14). Het CGVS acht het echter geenszins aannemelijk dat de taliban plots zo'n grote groep jongeren zouden rekruteren en opleiden om aanslagen te plegen zonder enig overleg met hun families en/of stamouderen, zo zouden ze immers de lokale bevolking tegen zich in het harnas jagen, zeker gezien ze eerder nooit jongens uit de school of madrassa hadden meegenomen (CGVS, p. 14). Bovendien verklaarde je dat er in je dorp of regio ook mensen waren die vrijwillig voor de taliban werkten of aanslagen pleegden, wat het des te minder aannemelijk maakt dat de taliban een dergelijke grote groep jongeren onder dwang zouden rekruteren (CGVS, p. 15).

Het is voorts weinig aannemelijk dat de taliban jongeren na slechts één of anderhalve week opleiding wegstuurden om aanslagen te plegen, laat staan dat ze hen zo snel op strategische plaatsen zoals het politiehooftkwartier aanslagen zouden laten plegen (CGVS, p. 9). Het is geenszins plausibel dat de taliban deze jongeren, die onder dwang meegenomen waren en slechts zeer korte tijd opgeleid waren, zo'n belangrijke taak zouden toevertrouwen. Gevraagd waarom de taliban het plegen van (zelfmoord)aanslagen zouden toevertrouwen aan jongens die maar een korte opleiding hadden gekregen, zei je dat ze plattelandsmensen zijn die alles geloven en gewoon ja zeggen, zeker als het over religie en het leven na de dood gaat, en dat ze jonge mensen zijn die alles geloven (CGVS, p. 15). Dit overtuigt geenszins, want zowel jijzelf als je broer geloofden de mooie beloftes van de taliban niet. Zo was jij bang om te sterven bij een aanslag en wou je helemaal geen aanslag plegen (CGVS, p. 15). Ook je broer wou niet weggestuurd worden om een aanslag te plegen omdat zowel hij als andere mensen dan zouden sterven (CGVS, p. 10). Als jij en je broer niet zomaar ja knikten en alles geloofden, ondanks je verklaring dat jullie video's te zien kregen van Amerikanen die vrouwen hadden verkracht en gedood, dat jullie geprezen werden door een hoog opgeleide talib en een drankje met een wit poeder te drinken kregen (CGVS, p. 9), kan verondersteld worden dat dit voor heel wat andere jongeren die meegenomen waren ook het geval was, zeker gezien jullie allemaal geschoold waren. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat de jongeren zomaar zouden instemmen met de opdrachten van de taliban of op zo'n korte tijd voldoende geïnctrineerd zouden geraken om hen een dergelijke opdracht toe te vertrouwen.

Ook je beschrijving van de bewaking en jullie ontsnapping overtuigt niet. Overdag waren er een vijftiental talibs op die plek, maar 's nachts waren enkel de bewakers aanwezig, zo zei je (CGVS, p. 12). Je verklaarde dat jullie maar door één persoon werden bewaakt (CGVS, p. 10). Er waren ook bewakers op andere bergtoppen, maar die zaten er niet om jullie in de gaten te houden, enkel die ene bewaker aan de hoofdingang hield jullie in het oog (CGVS, p. 12). Dat zo'n grote groep ontvoerde jongens maar bewaakt werd door één persoon, die dan ook nog eens indommelde, is opmerkelijk. Het CGVS acht het weinig aannemelijk dat de taliban een dergelijk risico zouden nemen, zo zouden jongens immers makkelijk kunnen ontsnappen. Je bewering dat jij en je broer eenvoudigweg konden ontsnappen door de ene bewaker op het hoofd te slaan met zijn kalasjnikov en weg te rennen tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas dan ook aan (CGVS, p. 10). Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan jouw jonge leeftijd echter je weinig aannemelijke beschrijving niet vergoelijken.

Je verklaarde voorts dat de taliban na jullie ontsnapping naar jullie huis kwamen op zoek naar jullie (CGVS, p. 10). Dat de taliban enerzijds grondig jullie huis doorzochten door in de kasten en tussen de matrassen en kleren te kijken, maar anderzijds enkel een vluchtige blik wierpen in de stal die op slechts 30 tot 40 meter van jullie huis ligt en daar zelf geen voet binnenzetten, is bevreemdend (CGVS, p. 13). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat jij en je broer jullie op die wijze verborgen in de stal en onopgemerkt de zoektocht van de taliban doorstonden.

De vaststelling dat je geen weet hebt van het lot van de andere jongens die samen met jullie meegenomen werden door de taliban tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder aan (CGVS, p. 14). Je familie, die nog in je dorp woont, durft geen informatie te verzamelen hierover en vermijdt contacten met andere mensen, bovendien waren de jongens van verschillende regio's en verschillende huizen, zo zei je. Dit zijn weinig overtuigende verklaringen voor je onwetendheid. Aan je bewering dat de jongens van verschillende regio's zijn kan geen geloof gehecht worden, je verklaarde immers dat de school in je eigen dorp op slechts 60 tot 70 meter van je huis gelegen is, waardoor ongetwijfeld een groot deel van de leerlingen lokale inwoners waren (CGVS, p. 5). Als er effectief zo'n grote groep jongens werd meegenomen uit de school kan bovendien verwacht worden dat hierover gepraat werd in het dorp. Zelfs als je familie contacten met derden beperkt en niet actief informatie verzamelt, kan aangenomen worden dat ze toch nog enig contact hebben met dorpsgenoten gezien ze in het dorp bleven wonen, en dat ze zo toch enige informatie opvingen over andere ontvoerde jongens."

In zoverre verzoeker van oordeel is dat gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad wijst er immers op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid en kwetsbaar profiel niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid, zoals reeds hierboven werd uiteengezet. De verwijzing naar de machtsovername van de taliban doet ook niet besluiten dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn asielrelaas op coherente wijze uiteen te zetten. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker geenszins enig bewijsstuk neerlegt waaruit zou blijken dat zijn psychologische gezondheidstoestand op enerlei wijze zou zijn aangetast.

Waar verzoeker op algemene wijze kritiek uit op de bestreden beslissing en stelt dat er een te subjectieve beoordeling werd gemaakt, toont hij met zijn algemene kritiek in het verzoekschrift niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden, noch dat er sprake is van enige vooringenomenheid in zijn hoofde. De Raad merkt op dat het aan verzoeker toekomt om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen. Ter volledigheid benadrukt de Raad dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker biedt voor het overige geen concreet, inhoudelijk verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing. Bij gebrek aan een dienstig verweer blijven deze motieven dan ook onverminderd gehandhaafd.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat de door verzoeker neergelegde documenten zijn ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen remediëren:

"De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Je Belgische documenten werden reeds besproken (zie supra). De documenten die je voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij jou niet het geval is. In casu betreffen je Afghaanse documenten kopieën, die omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. De vertaling van jouw taskara en de taskara van je vader hebben enkel betrekking op jullie identiteit. Hoewel je verklaarde een foto van je originele taskara te bezitten en deze via je voogd of advocaat te zullen bezorgen aan het CGVS, heeft het CGVS deze tot op heden niet ontvangen (CGVS, p. 16). Uit de voorgelegde vertaling van je taskara blijkt voorts dat de taskara afgeleverd werd op 17 april 2021. Dit is opmerkelijk gezien je naar eigen zeggen ongeveer zeven maanden voor je aankomst in België op 5 oktober 2021 Afghanistan verliet (CGVS, p. 17).

Dat je net rond de periode van je vertrek je taskara bekwam is opvallend en doet vermoeden dat je de nodige documenten regelde voor je vertrek, wat erop zou wijzen dat je vertrek gepland was. Je schoolrapport heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot je asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de foto's van je school. Hoewel je deze foto's neerlegt ter staving van het feit dat de taliban twee maanden na je vertrek de school beschadigden, dient opgemerkt te worden dat je deze bewering niet kan staven door middel van de foto's (CGVS, p. 16). Op de foto's is immers slechts een beschadigd gebouw te zien, maar er kan niet objectief vastgesteld worden dat dit gebouw jouw school betreft, noch in welke omstandigheden het beschadigd werd. Over de neergelegde brief verklaarde je dat het een dreigbrief is waarin jullie gevraagd werden om jullie aan te melden (CGVS, p. 4, 16). Uit de vertaling van de brief (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat in de brief gevraagd wordt om dringend jou en je broer K. te arresteren en te overhandigen aan de rechtbank. Daaruit blijkt dat het geen dreigbrief is, in tegenstelling tot jouw verklaringen. Uit de vertaling blijkt dat de brief niet aan jou of je familie gericht is, waardoor onduidelijk is hoe jij deze brief bekwam. Met betrekking tot de foto's van je overleden oom dient opgemerkt te worden dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Zo kan niet objectief vastgesteld worden dat de afgebeelde persoon jouw oom is en bieden de foto's geen enkele indicatie over de omstandigheden waarin deze persoon om het leven kwam. Over het geheel van Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief."

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de door hem neergelegde documenten op stereotiepe wijze worden ontkracht door te verwijzen naar de corruptie- en documentenfraude in Afghanistan. Verzoeker gaat zo echter voorbij aan de omstandige en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing, waarvan de verwijzing naar de landeninformatie slechts één enkel element uitmaakt om te besluiten dat deze documenten zijn verklaringen niet kunnen staven. In zoverre verzoeker van mening is dat de commissaris-generaal bepaalde onderzoeksdaten had moeten stellen met betrekking tot deze documenten, merkt de Raad op dat de onderzoeksplicht van de commissaris-generaal zich enkel uitstrekt tot de door de verzoeker aangebrachte elementen, context en documenten. Daarenboven beschikt de commissaris-generaal over een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn, *quod in casu*. Ter volledigheid merkt de Raad nog op dat verzoeker zelf verantwoordelijk is om alle relevante elementen aan te brengen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, en dat het aan de commissaris-generaal noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België en stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zeer waarschijnlijk mishandeld zal worden, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd.

De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het

verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina*” betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden

en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *“zina”* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *“Country guidance: Afghanistan”* januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De bestreden beslissing oordeelt op pertinente wijze het volgende aangaande verzoekers verwestering:

“Je verklaarde tweemaal dat er behalve je problemen met de taliban omwille van je rekrutering en ontsnapping geen andere redenen waren waarom je niet wil terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 11,

18). Op het einde van het onderhoud legde je nog een aantal documenten met betrekking tot je studentenjob en je opleiding op school en in het opvangcentrum neer (CGVS, p. 18). Je verklaarde dat je met die documenten alle positieve dingen die je in België gedaan hebt wou aantonen (CGVS, p. 18). Je advocaat verklaarde dat deze elementen wijzen op verwestering en dat hierdoor een beschermingsnood bestaat (CGVS, p. 19). Het CGVS bevroeg jou hierna verder over deze elementen (CGVS, p. 19-21). Uit je verklaringen en het neergelegde schoolattest blijkt dat je tot het moment van het onderhoud in een DASPA (Dispositif d'Accueil et de Scolarisation des Elèves PrimoArrivants et Assimilés) klas les volgde samen met andere anderstaligen, zoals Afghanen, Arabieren en Oekraïners. Je bent bevriend met personen van verschillende nationaliteiten, met name Afghanen, Iraniërs, Afrikanen en een Portugees, waaruit blijkt dat je nog steeds contacten hebt met Afghanen. Voorts heb je sinds twee of drie maanden een vriendinnetje genaamd A., met wie je in Moeskroen naar het park gaat of iets drinkt (CGVS, p. 20). Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vermoord te worden omdat het daar strikt verboden is met een meisje te praten, hand in hand te lopen of te knuffelen (CGVS, p. 20). Uit je verklaringen blijkt echter dat niemand in Afghanistan op de hoogte is dat jij hier een vriendin hebt (CGVS, p. 19-20). Je vreest dat ze het later te weten zullen komen wanneer jij met haar trouwt, maar deze vrees is louter hypothetisch, je bent immers nog maar enkele maanden samen met je vriendinnetje en je hebt geen concrete trouwplannen (CGVS, p. 20). Je verklaarde voorts dat je sinds zes maanden voor het onderhoud een studentenjob doet in een restaurant waar verschillende soorten gerechten geserveerd worden, waaronder varkensvlees (CGVS, p. 2). Je werkt er als ober en in de keuken (CGVS, p. 2). Je weet niet van welk land je werkgever M.A.M.R. afkomstig is (CGVS, p. 21). Het feit dat jij in België soms in een restaurant werkt en daar mogelijk in aanraking komt met varkensvlees en dat je in België naar school gaat volstaat echter niet om aan te tonen dat jij verwesterd zou zijn of als dusdanig zal worden gepercipieerd in Afghanistan of niet meer in staat zou zijn je aan het waardenpatroon en culturele normen in jouw land van herkomst te houden. Je verklaarde dat het enorm moeilijk zou zijn voor jou om je opnieuw aan te passen aan de gewoontes en regels in Afghanistan (CGVS, p. 21). Zo zou je geen keuze hebben om je eigen kapsel te kiezen en jeans te dragen, zou je je vriendin moeten achterlaten en is het daar strikt verboden om met meisjes te praten (CGVS, p. 21). Je verklaarde voorts dat mensen in Afghanistan verplicht worden om vijf keer per dag te bidden, terwijl je hier enkel bidt wanneer je er zin in hebt, en dat ze je standaard als een ongelovige zullen beschouwen omdat je in Europa verbleven hebt (CGVS, p. 21). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat het dragen van jeans, je haarsnit, je contact met je vriendin en enkel bidden wanneer je er zin in hebt deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Hoewel je verklaarde dat je niet wil verplicht worden vijf keer per dag te bidden, slaag je er niet in aannemelijk te maken dat dit gebaseerd is op een religieuze of politieke overtuiging en dat dit bijzonder belangrijk is voor jou om je (religieuze) identiteit of morele integriteit te behouden. Je bent immers nog steeds moslim; je verklaarde weliswaar dat je in België niet het gebed doet zoals in Afghanistan, maar uit je verklaringen blijkt dat dit louter is omdat je bezig bent met andere dingen in je vrije tijd (CGVS, p. 6). Je hebt niets tegen de islam, maar je bidt enkel wanneer je er zin in hebt (CGVS, p. 21). Uit je verklaringen blijken voorts geen concrete aanwijzingen dat je als ongelovige beschouwd zou worden bij terugkeer. De door jou voorgelegde documenten kunnen deze beoordeling niet ombuigen. Het schoolattest toont louter aan dat je in het schooljaar 2022-2023 ingeschreven bent als leerling in DASPA aan het atheneum in Moeskroen. Het attest "Emergency room & floor sweeping crew member" toont slechts aan dat je een Fedasil opleiding hebt gevolgd met betrekking tot de evacuatie van het opvangcentrum. Je arbeidscontracten en loonfiches tonen louter aan dat je sinds oktober 2022 een studentenjob uitoefent. Deze elementen worden niet in twijfel getrokken door het CGVS, maar wijzen niet op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Je bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voor een verdere beoordeling van dit element verwijst het CGVS naar de desbetreffende paragrafen verder in deze beslissing."

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota de reeds aangehaalde elementen die wijzen op verwestering in zijn hoofd. Verzoeker betoogt dat de analyse van de commissaris-generaal getuigt van een gebrekkig onderzoek, de rechtspraak van de Raad miskent en bovendien een wettelijke basis ontbeert om te verwachten dat verzoeker een uiteenzetting van zijn politieke of religieuze overtuigingen of filosofie geeft. De Raad merkt hierbij vooreerst op dat ze geen precedentwerking kent, en de verwijzing

naar eerdere uitspraken van de Raad aldus niet dienstig is. Aangaande het vermeende gebrekkige onderzoek, is de Raad van oordeel dat verzoeker uitvoerig werd bevraagd over elementen die mogelijks een aanleiding kunnen geven tot vervolging en verzoeker verscheidene elementen aanhaalde verband houdende met een verwestering in zijn hoofde (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18-21). De Raad is verder van oordeel dat de elementen waarop de bestreden beslissing zich baseert in haar analyse, weldegelijk pertinent en voldoende zijn om een oordeel te vellen over de beweerde verwestering in hoofde van verzoeker. Hoewel het peilen naar verzoekers interne gedachten en overtuigingen deel kan uitmaken van het onderzoek naar verwestering in hoofde van een verzoeker om internationale bescherming, is de Raad van oordeel dat dit slechts één enkel element uitmaakt van een bredere beoordeling. In dit verband merkt de Raad nog op dat verzoeker in zijn verzoekschrift én aanvullende nota de opportuniteit heeft om zijn persoonlijke overtuigingen en hoe deze verband houden met verwestering in zijn hoofde toe te lichten. Verzoeker komt op dit punt echter niet verder dan de algemene bewering dat hij Belgische, westerse waarden en normen geïnternaliseerd heeft en betoogt dat dit blijkt uit diezelfde concrete elementen reeds aangehaald door verzoeker zelf en beoordeeld in de bestreden beslissing. Verzoeker geeft zodoende zelf aan dat de elementen waar de bestreden beslissing zich op baseert wel degelijk de basis kunnen zijn voor een beoordeling van de mate van verwestering in hoofde van verzoeker, doch verklaart zich niet akkoord met de beoordeling *an sich*. Gelet op de voorgaande overwegingen, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal niet is tekortgeschoten in zijn samenwerkings- en onderzoeksplicht en genoegzaam tot het oordeel kon komen dat er in hoofde van verzoeker geen verwestering is aangetoond. Verzoeker toont ook geenszins dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden, noch haalt hij enige concrete wetsbepaling aan die hiertoe zou besluiten.

De Raad merkt nog op dat verzoeker slechts 2 jaar in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was immers reeds 15 jaar oud toen hij België binnenkwam. Hoewel verzoeker reeds Nederlands kan spreken, spreekt hij ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4) en ter terechtzitting.

Waar verzoeker nog stelt dat zijn Westerse levensstijl waarschijnlijk bekend zou zijn geraakt bij zijn dorpsgenoten, merkt de Raad op dat verzoeker hiertoe geen enkel element aanbrengt waaruit dit zou blijken. Bijgevolg kan dit speculatieve betoog geen afbreuk doen aan de voorgaande overwegingen.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Baghlan.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP